

digt, foreslaaet 6 Mill. Kr. paa Finansloven; det var fuldkomment unødvendigt, der var ikke den fjerneste Begrundelse i Lovgivningen derfor. Han vilde skynde sig, fortsætte sine Tillægsbevillingslovs-Eksperimenter ogsaa paa Finansloven, han haabede, at det skulde lykkes ogsaa paa Finansloven at faa Fart i Militærbevillingerne. Men det lykkedes ham ikke, for der kom en Regering, der foreslog at stryge 6 Mill. Kr., og det turde han ikke modsætte sig, fordi han tænkte paa, at han skulde ud til Vælgerne. Det er det, det ærede Medlem „skaar fast“ og „skaar fast“.

Borghjerg: Trods Debattens tilfredsstillende Forløb er der endnu et uklart Punkt, som ikke har faaet en tilfredsstillende Opklaring, og det er det, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) den første Dag erklærede sig utilfreds med Løsningen af Odense-Affæren og nu paa fjerde Dag erklærer sig fuldt tilfreds og har udtalt i overstrømmende Ord i det hele taget sin Tilfredshed med dette Ministeriums Politik og Virksomhed. Men det er ikke længere siden end i Onsdags, at et andet ledende Medlem af Delegationsvenstre sagde noget helt andet. Det var det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen), som, hvad jeg før antydede, sagde i Holbæk: Vor Opgave maa nu være at gøre Ministeriet Zahle det klart, at dets Mission nu snart maa være endt, helst saa snart som muligt. Nu kommer det ærede Medlems Fører, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), og erklærer, formodentlig paa Partiets Vegne, sin fuldkomne Tilfredshed med den Politik, det ærede Ministerium har ført, ganske i Modstrid med den Holdning, som det ærede Medlem fra Ringkøbing indtog paa Debattens første Dag, da han var højst misfornøjet med Odense-Affærens Forløb.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) spurgte, om jeg frygtede mit Fald, siden jeg havde arbejdet saa hurtigt. Det gjorde jeg ikke, jeg faldt slet ikke. Jeg havde længe i Forvejen sagt, at jeg vilde gaa, naar Forsvarslovene vare førte igennem og Arbejderne forberedte. Jeg brugte Tiden, hvori jeg sad, til et virkelig stærkt Arbejde. Det tror jeg, Ministeriets Embedsmænd ogsaa have mærket, da de arbejdede loyalt sammen med mig for at faa Arbejderne satte i Gang. Det ærede Medlem maa tro, at jeg

havde ikke udsat mig for, hvad jeg har udsat mig for her i Landet for at gennemføre disse Love, hvis jeg ikke troede, at Arbejderne vare nødvendige, og at man hurtigt maatte begynde paa dem. Jeg fandt dem nødvendige og satte derfor al Kraft ind paa at faa dem gennemførte. Det har jeg vedkendt mig ogsaa udenfor denne Sal, og det ønsker jeg, Befolkningen skal vide. Ville de Radikale hjælpe mig dertil, skal det være mig en Glæde. (*Stengerik:* Det skulle vi nok sørge for!). Det er udmærket. Jeg har ikke foreslaaet 10 Mill. Kr. paa Finansloven ud over, hvad der var nødvendigt. De ca. 10 Mill. Kr. vare nødvendige. At der er opført saa meget paa Tillægsbevillingsloven, har gjort, at vi kunne hjælpe os med mindre paa Finansloven. Men det har jeg nævnt saa tidt, at jeg ikke skal opholde mig derved ved denne Lejlighed.

Saa sagde det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg), at jeg den første Dag var saa utilfreds med Odense-Affæren. Ja, fra den Side set, hvor jeg den Gang var utilfreds med den, vil jeg vedblive at være det, nemlig med, at de Officerer, der have behandlet Soldaterne, som de have, slippe, som sket er. Det vedkendte jeg mig den Dag, og det vedkender jeg mig her i Dag. Socialdemokraterne mente, man skal sige: „Schwamm darüber“, og lade det være, som det er. Jeg mener derimod, vi skulle give nøje Agt paa den Ting, inden vi erklære os tilfredse. Men den første Dag erklærede jeg mig ligesom i Dag tilfreds med Forsvarsministerens Svar paa Forespørgselen. Jeg udtalte, at Tinget gjorde rigtigst i at følge Ministeren; der var saa store Arbejder, der maatte foretages indenfor Administrationen i Retning af Forberedelser til disse Lovarbejder, inden de kunde komme frem.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, hvorvidt Ministeriet skal gaa snart eller om kort Tid, har jeg læst Udtalelsen i Holbæk saaledes, at vedkommende, nemlig det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen), mente, at vi skulde sætte en lille Frist endnu, fordi Ministeriet ikke havde lært tilstrækkeligt. (*Borghjerg:* Han sagde: helst saa snart som muligt!). Ja, det var godt, om de kunde lære saa hurtigt.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forespørgselen sluttet.

Formanden: Det er for sent at gaa til den næste Sag paa Dagsordenen. Jeg skal derfor afbryde Mødet for i Dag.